

Olga
Häusermann
Potschtar

Klaus
Jürgen
Becker

OROSZ INFORMÁCIÓS GYÓGYÁSZAT

A kilenc alaptechnika
és gyakorlati alkalmazásuk

BIOENERGETIC KIADÓ

Tartalom

Olga Häusermann Potschtar előszava	9
Klaus Jürgen Becker előszava	13

Remények és lehetőségek 15

Remény a kételkedéssel szemben	17
--------------------------------------	----

Régi és modern gyógymódok 19

A gyógyászat fejlődése a történelem előtti kultúráktól napjainkig – kulturális örökségünk	19
Az orvostudomány – küzdelem a vírusok és a baktériumok ellen	25
A pszichoszomatika felfedezése.....	29
Egészség és betegség az Egészségügyi Világszervezet megfogalmazása szerint.....	31
Placebo – jótékony hatású képzelgés?	32

Az ember világképe egykor és ma 33

A sors isteneibe vetett hit.....	33
A mechanisztikus világkép.....	34
Mennyire anyag az anyag? – A kvantumvákuum.....	36
Megfigyelő helyett résztvevőnek lenni.....	38
Az anyag korlátainak legyőzése	40

A mindennel összetartozás 41

A holisztikus világtkép – a világ egy hologram	41
A szakrális geometria és a fraktálev	45
A kvantum-összefonódás elve	49
Nemlokalitás és időn átívelő hatások.....	51
A hullám-részecske kettősség 10^{-17} másodpercben?	53
Az információs mezők (morfikus mezők) felfedezése.....	54
Hiperkommunikáció.....	57

Miért éppen Oroszország? 61

Oroszország fejlődéséből nőtte ki magát a világ legnagyobb reménysége	61
Oroszország páratlan kulturális és vallási hagyományai	62
Orosz filozófusok, úrkutatók és tudósok – az új tudatosság éllovasai.....	64
Az orosz információs gyógyászat gyógyítói és úttörői	71
Szervvisszanövesztés – miért is ne?.....	77

Az orosz információs gyógyászat világ- és emberképe 81

Milyen jelentőséggel bír az információ?	81
Mi az energia?	83
Hogyan gyakorol hatást az információs gyógyászat?	84
Betegség, egészség és gyógyulás az információs gyógyászat szemszögéből.....	85
Orosz információs gyógyászat – az egészség felé vezető modern út	89
Az isteni norma/rend.....	90
Az ember.....	93
Az emberi test	95
A lélek	97
A szellem.....	98
A tudat	100

Az érzékelés 109

Az ember érzékelése más élőlényekéhez képest	111
Érzékfeletti érzékelés	113
Az ember belső és külső világa	116
Tudat – érzékelés – valóság	117
A gondolkodás	118

Az orosz információs gyógyászat alapjai 120

Minden információ	120
A valóság irányítható	120
Az egyéni célok összehangolása az emberiség közös céljaival	122
Írányító tisztánlátás	123
A szimbólumok ereje és hatása	124
Az első vizualizációs gyakorlatok és szimbólumok megváltoztatása	127
A tudat erejével történő vezérlés négy elve	128

A mentális vezérlés mikéntje 130

A szellemi vezérlés feltételei	130
A tág, rendezett, összpontosított tudatosság állapotába jutni	131
Az elme összpontosítása	132
Felkészülés az összpontosításra	133
A vezérlés céljának helyes megfogalmazása	138
Érzékelés, megérezés, vizualizálás	142
A vezérlés rögzítése	144
Verbális ráhangolódás (választható)	146

A vezérlés eszközei 149

A kilenc alaptechnika 152

Első összpontosítás: Az isteni rendtől való eltérések korrigálása a semlegesítő pont segítségével.....	152
Második összpontosítás: Az emlékhalmaz megtisztítása – a negatív emlékek eltörlése	157
Harmadik összpontosítás: A szeretet megnyitása a szívben – a „kis nap” technikája.....	162
Negyedik összpontosítás: A lélek szférájának megszabadítása a „címkéktől”	165
Ötödik összpontosítás: Egy szerv vezérlősejtjének kezelése.....	169
Hatodik összpontosítás: A Teremtő képernyője a megújulás és a gyógyulás érdekében.....	173
Hetedik összpontosítás: Az egyéni tudat új szintre emelése – A tudat megszabadítása az ártalmas gondolatoktól és hiedelmektől, az isteni rendtől való összes eltéréstől	176
Nyolcadik összpontosítás: A szférák kezelése.....	180
Kilencedik összpontosítás: Az élet folyása – boldog, harmonikus, egészséges események megteremtése	189

Függelék 192

Jegyzetek.....	192
Ajánlott irodalom	199
Képjegyzék.....	201
A szerzőkről	202

Olga Häusermann Potschtar előszava

Egy Vlagyivosztokhoz közeli kis településen születtem. Itt ér véget a Transzszibériai vasútvonal, amely Oroszország legkeletibb szegletét köti össze Európával. Így hát szülőhelyem a tizenkilencedik század óta a Nyugat és a Kelet kapcsolatát, összeköttetését jelképezi. Vlagyivosztok már az októberi forradalom előtt nemzetközi kereskedelmi központ volt, és még ma is Oroszország legjelentősebb csendes-óceáni kikötővárosa, valamint fontos katonai támaszpont, hiszen mégiscsak Oroszország Észak-Korea, Kína és Japán felé eső határánál fekszik.

Édesapám tengeralattjáró-kapitányként szolgált az orosz hadseregben. Amikor karkedvezményel nyugállományba vonult, a szüleimmel együtt a mai Ukrajnába költöztünk, ahol orvosi egyetemre jártam. Az ó-keletiszláv eredetű „Ukrajna” név (a szláv „kraj” szó jelentése ’határ’) szó szerint azt jelenti, hogy ’határvidék’. Ismét határterületre kerültem hát. Ez talán már előre is vetítette azt, hogy később szellemileg is rendkívül sokat foglalkoztam „határtudományokkal” – ám ezekről akkoriban még mit sem tudtam. Később édesanyámmal áttelepültünk Németországba, ahol természetgyógyászként megkaptam a működési engedélyemet és megnyitottam felső-bajorországi praxisomat.

Egyfelől kielégített a pácienseimmel folytatott munka, másfelől viszont a létezés mélyebb értelmét, legfőképpen azonban az egészség tartós megőrzésének módját kerestem. Ezért távoli országok, India és Srí Lanka nagy gyógyítóihoz és guruihoz utaztam, hogy olyan gyó-

gyítási eljárásokat tanuljak, amelyeket az orvostudományban nem találtam meg. Sajnos, nem jártam akkora sikerrel, mint reméltem. Ezért kétségbeesetten kerestem tovább. Évekkel ezelőtt aztán többé-kevésbé véletlenül orosz spirituális tanítók rendkívül hatékony orosz gyógyítási technikákról szóló könyveibe botlottam. Meg voltam lepve, ugyanakkor pedig lenyűgözött, hogy éppen a saját hazámban találok meg azt, ami után az egész világot túvé tettem: a gyógyulás szellemi technikáit, a betegségre, az egészségre és a világ felépítésére vonatkozó tudományos magyarázatokat, és választ emberi létünk mélyebb értelmét illetően.

Az orosz információs gyógyászat szellemi alapjai minden eddiginél jobban megfelelnek a saját mentalitásomnak – hiszen a szülőföldem volt az, ami belőle szólt hozzám. Akkoriban ezeknek a módszereknek még nem volt nemzetközi irodalma, viszont számos orosz írás létezett, amelyeket lelkesen tanulmányoztam.

Nagy orosz tudósokkal, spirituális tanítókkal, írókkal és gyógyítókkal ismerkedtem meg. Néhányuknak tolmácsra volt szükségük németországi előadásaik és tanfolyamaik során. Tolmácsként folytatott munkám során egyre inkább a saját bőrömön éreztem, mennyire mélyreható az orosz információs gyógyítás. Alkalmazni kezdtem ezeket a gyógyító technikákat a pácienseimen, és a saját egészségem érdekében is. Attól kezdve jelentős átalakuláson ment át az életem: szokatlanul gyorsan kigyógyultam a betegségekből, és látványosan javulni kezdtek az emberi kapcsolataim és az életkörülményeim. Hogy érzékletesen fogalmazzak: a világ egyre inkább a napos oldalát mutatta.

A nagy orosz gyógyítók azóta a tanítóimmá és a barátaimmá váltak. Az információs gyógyászat több mint ezer orosz alkalmazója ma már erős közösséget alkot, kapcsolatot tart egymással Skype-on, és eszmecseréikben magam is lelkesen részt veszek. Mindegyikük-

nek megvan a maga munkahelye valahol a világban, és megvannak a maga tapasztalatai a pácienseivel és a tanfolyamai résztvevőivel. Az egyéni tapasztalatokat és a legújabb felfedezéseket általában nagy érdeklődés övezi.

Igazán különleges spirituális tanítónak tartom *Valentyina Batisceva* nemzetközileg elismert tanfolyam- és konferenciavezetőt, akihez az egykori tolmácsi munkán kívül ma már baráti viszony fűz. Valentyina képzett valeológus (a test, a lélek és a szellem harmóniájának tudománya), aki munkájában évek óta alkalmazza a valóság vezérlésének orosz technikáit.

Az egyik nagy előadása előtti napon Valentyina felhívott, és közölte, hogy kénytelen lemondani a szereplést. Mivel a drága helyiségeket már kibérelték és sok belépőjegyet eladtak, elhatároztam, hogy én tartom meg a „károk enyhítéséről” szóló előadást.

A beszédem nagy sikert aratott, és megalapozta az orosz információs gyógyászattal kapcsolatos későbbi előadói tevékenységemet. A résztvevők méltányolták azt a képességemet, hogy az egyes orosz technikák gyakran bonyolultnak látszó lényegét könnyen érthetővé tudom tenni, így a hallgatóság gond nélkül követheti.

Azóta nagy sikerrel oktatom nyolc tanfolyami szinten az orosz információs gyógyászatot. Az ezeket kiegészítő esti foglalkozásokon a résztvevőknek lehetőségük nyílik az egész gyakorlóközösség támogatásával a tanultak rendszeres gyakorlására.

Nagy öröömre szolgál, hogy az orosz információs gyógyászatot ilyen sokan alkalmazzák, és hogy a tanfolyamaim résztvevőitől olyan sok csodálatos visszajelzést kapok.

E helyütt szeretnék köszönetet mondani korunk és a múlt nagy orosz spirituális tanítóinak, akik munkájukkal megalapozták azt, hogy ma látszólag hihetetlen dolgokat vihetünk véghez az orosz információs gyógyászat segítségével. Közéjük tartozik többek között

Grigorij Grabovoj, Arkagyij Petrov, Igor Arepjev, Vagyim Zeland, Mirzakarim Norbekov, Vitalij és Tatjana Tisoplav, Alekszandr Szablodszkij, Valerij Szinyelnyikov, Szergej Konovalov és sokan mások.

Különösen nagy köszönettel tartozom Valentyina Baticsevának. Az ő munkássága gyújtotta bennem azt a lángot, amelyet a tanfolyamaimon és előadásaimon továbbadok.

Olga Häusermann Potschtar
Feldafing, 2014 tavaszán

Klaus Jürgen Becker előszava

2012 novemberében részt vettem Münchenben egy orosz információs gyógyászatról szóló esti előadáson. Akkoriban még nem sejtettem, hogy ez az este rendkívüli jelentőséggel bír majd a későbbi életemre nézve. Az előadó *Olga Häusermann Potschtar* volt.

Előadásának egyszerűsége és pontossága az első pillanattól fogva lenyűgözött. Világosan elmagyarázta az orosz információs gyógyászat alapelveit, amelyekről a barátaimmal, a tanfolyamaim résztvevőivel és a klienseimmel annyit beszélünk. A bevezető előadás feledhetetlen élményétől vezérelve látogatni kezdtem Olga Häusermann Potschtar tanfolyamait, sőt némelyikre többször is elmentem. Minél többet dolgoztam az orosz információs gyógyászattal, annál emlékezetesebbé váltak számomra a „vezérlések”. Láttam, hogy a „vezérlő tisztánlátás” milyen nagymértékben képes a kívánt módon megváltoztatni az érzékelésünket, és ezáltal a saját „valóságunkat” is.

Kulcsélmény volt számomra a bal vállam meggyógyulása: egyszer tollaslabdázás közben elestem, és túl későn mentem a vállfájdalmammal orvoshoz. Így az ortopédus és a fizioterapeuta egybehangzó véleménye szerint is „hosszú és fájdalmas kúra” várt rám. Mindketten úgy vélték, fél évbe is beletelik, mire majd egyáltalán fel tudom emelni a bal karomat.

Ehelyett viszont egyszerűen csak leültem, és a *Teremtő képernyője* (lásd 173. oldal) módszerrel a bal vállamra összpontosítottam. A rákövetkező éjszakán először a fájdalom súlyosbodását tapasztaltam, másnap reggel azonban valóságos csodát éltem át: a bal karomat, amelyet előző nap alig bírtam csípőmagasságba emelni, majdnem az ajtófélfá tetejéig fel tudtam nyújtani. A fizioterapeutám nagyon

elcsodálkozott, és nem értette a váratlanul gyors javulást, amely ellentmondott minden orvostudományi diagnózisnak.

Ettől kezdve egyre behatóbban foglalkoztam az orosz információs gyógyászat más képviselőivel is. Olga Häusermann tanfolyamai megfelelő alapot biztosítottak ahhoz, hogy jól ráhangolódhassam a nagy orosz gyógyítók és tanítók bölcsességére. De olyan pontos, világos és hatékony magyarázatot, mint Olga Häusermanné, egyiküknél sem találtam.

Véleményem szerint Olga Häusermann munkássága olyan az orosz információs gyógyászatot illetően, mint az NLP alapítóié, *Bandleré* és *Grinderé* a pszichológia szempontjából: a nagy tanítóktól, gyógyítóktól és mesterektől tanultak, és áttekinthető rendszerben foglalták össze a tanultakat.

Így aztán nagyon boldog voltam, amikor Olga Häusermann és a Goldman könyvkiadó felkért, hogy az orosz információs gyógyászatról közösen írjunk könyvet, részben a saját tudásomra alapozva.

Ebben a könyvben minden élethelyzethez talál segítséget és tanácsot az olvasó, nemcsak az egészséget, hanem a munkát, a pénzügyeket, a kapcsolatokat illetően is – talán egyetlen olyan területe sincs az életnek, ahol ne lehetne hasznát venni az orosz technikáknak. Bízom benne, hogy könyvünk javára szolgál minden kedves olvasónknak, és azoknak is, akikkel valaha dolguk lesz az életben.

Klaus Jürgen Becker
Seefeld, 2014 májusa

Remények és lehetőségek

A mikor az ember beteg, másra sem vágyik, mint hogy egészséges legyen. Ha valaki kimerült és levert, másra sem vágyik, mint hogy felfrissüljön és magához térjen. Akinek magánéleti gondjai vannak, szeretne nemcsak a maga, hanem a másik fél számára is megfelelő megoldást találni. Aki a véletlenek áldozatának érzi magát, másra sem vágyik, mint hogy a saját elképzelései szerint élhesse az életét.

Annak idején az ember mindig mástól várta a jóléti intézkedéseket, most azonban, a huszonegyedik század küszöbén, ezekben a különleges időkben egyre többen kezdik magukra vállalni saját életkörülményeik és egészségük javításának felelősségét. Ám az, ami *túlmutat* a jelenleg hatályos orvostudomány lehetőségein, sajnos még szinte teljesen ismeretlen. Itt az orosz információs gyógyászatnak azokra a lehetőségeire gondolunk, amelyek csak mostanában kezdenek nagyobb nyilvánosságot kapni.

Az orvostudomány túlnyomórészt a fizikai formát, a testet kezeli, pedig az csupán az utolsó láncszem. Ezért a javulás olykor az orvosi kezelés ellenére sem bizonyul tartósnak. Az is előfordul, hogy a betegség egyszerűen áttevődik egy másik szervre, például az epéről a gyomorra, de megmarad. Vagy a fizikai szintről lelki síkra húzódik át. Az orosz információs gyógyászat abból indul ki, hogy minden betegség, sőt még a szerencsétlen körülmények is információs szintről (az információs mezőből, az ember morfikus mezőjéből¹) indulnak ki, tehát először itt kell gyógyítani, korrigálni őket.

Az orosz információs gyógyászat egyetlen „gyógyszere” az egyéni tudat, az elme. Az orosz gyógytechnikákkal végzett munka segítségével és az egészséges életvitelre történő átállással mindenki rege-

nerálhatja a szervezetét, helyreállíthatja az egészségét és szerencsés eseményeket teremthet az életében. Ezek a gyógyító technikák rövid, könnyen elvégezhető összpontosítási gyakorlatok, amelyek mindenki számára lehetővé teszik a tudatfejlesztést és saját valóságának (egészség, események stb.) az irányítását.

Az orosz információs gyógyászat célja az ember szellemi képességeinek fejlesztése és a tudatosság magasabb szintjének, a világ átfogóbb és mélyebb megértésének az elérése – egy olyan tudatállapotban folytatott élet, amelynek révén magunk teremtjük meg a valóságunkat. Ebben a magasabb tudatállapotban lehetővé válik az egész teremtett világgal összhangban és harmóniában folytatott, tartós egészségben élt élet.

Az orosz információs gyógyászat hihetetlen tudást és egyszerű technikákat nyújt hasznos eszközként, amelyek lehetővé teszik a szervek regenerálását és optimális működését, a megfiatalodást és a vágyott események mindenki szempontjából harmonikus megvalósulását.

Tanfolyamaimon (O. H.)² a résztvevőknek néhány éve lehetőségük nyílik annak a tudásnak és azoknak a technikáknak az elsajátítására, amelyek segítségével helyreállíthatják az egészségüket, regenerálódhatnak és szerencsés eseményeket teremthetnek. Ehhez már nem kell beutazniuk a fél világot vagy kényelmetlen körülmények között élniük valamelyik távol-keleti országban. A módszerek egyszerűsége az, ami az orosz technikákat oly egyedülállóvá teszi. Lényegében bárki alkalmazhatja őket. Könyvünk segítségével ki-ki maga is betekintést nyerhet ebbe a tudásba.

Remény a kételkedéssel szemben

A valóság és a saját egészségünk kedvünk szerinti alakítása elsősorban utópisztikus gondolatnak tűnik. De hányszor tapasztalhattuk már, hogy a múlt utópiái a jövőben valósággá váltak! Az új tudás előhírnökeit eleinte mindig kinevették, majd harcba szálltak velük, legvégül pedig igazolták elképzeléseik helyességét.

Sokan kételkednek abban, hogy maguk irányíthatnák a valóságot és az egészségüket, de most az egyszer tegyük fel, hogy mégiscsak nyílna erre lehetőség: milyen rég vágyott kívánságot, milyen rég vágyott gyógyulást váltana valóra? Gondoljon bele jobban, és hagyja, hadd lobogjon fel szívében a vágyakozás lángja!

„A kétségeket azzal lehet elaltatni, ha reményt ébreszt az ember”, mondta egyszer Gerhard Uhlenbruck. Ebben az értelemben szeretnénk mi is reményt ébreszteni mindazokban, akik éreznek magukban elég bátorságot és hajlandóságot arra, hogy saját életükért és egészségükért felelősséget vállaljanak.

Talán segíthet ebben az, ha tudjuk, hogy az emberi tévedések tárháza szinte végtelen. Csak hogy néhányat említsünk közülük:

- 1899-ben *C. H. Duell*, az Amerikai Egyesült Államok szabadalmi hivatalának megbízottja bezáratta a hivatalt, mondván: „Már mindent feltaláltak, ami feltalálható.”
- „Az ember minden tudományos előrelépés ellenére sem fogja soha a Holdra tenni a lábát.” (*Lee Dee Forest*, amerikai feltaláló)
- „A repülőgépek borzasztóan izgalmas kis játékszerek, csak nem katonai szempontból...” (*Ferdinand Foch marsall*, a stratégia professzora)
- „A telefonnak mint kommunikációs eszköznek túlságosan sok komolyan megfontolandó hiányossága van. Ennek a készülék-

nek természeténél fogva semmi gyakorlati értéke sincsen számunkra.” (*Western Union*, belső jelentés, 1876)

- „Elképzelhetetlen, hogy egy drót nélküli zenedoboznak kereskedelmi értéke lenne.” (Egy potenciális befektető a rádió feltalálásáról az 1920-as években)
- „Ki az ördög akarná hallani, ahogy a színészek beszélnek?” (*A Warner fivérek* a hangosfilmről, 1927)
- „Nehezebbek, mint a levegő? A repülőgépek elképzelhetetlenek.” (*Lord Kelvin*, a Királyi Természettudományos Társaság elnöke, 1895)
- „Nem tetszik a hangzása, a gitárzene pedig amúgy is halott.” (*A Decca Recording Co.* indoklása a Beatles elutasításával kapcsolatban, 1962)
- „Atomenergia sohasem lesz.” Ebben még egy olyan zseni is tévedett, mint *Albert Einstein*.
- „Szerintem az egész világon legfeljebb öt számítógépre lenne kereslet.” (*Thomas Watson*, az *IBM* elnöke, 1943) és „Semmi sem magyarázza, hogy miért is kellene bárkinek számítógép az otthonában.” (*Ken Olson*, a *Digital Equipment Corp.* elnöke, 1977) 2015-re a szakértők több mint ötmilliárd személyiszámítógép-felhasználóra számítanak!
- „Az elektronikus levél teljességgel eladhatatlan termék.” (*A Sharp Associates* egyik igazgatója, 1979) Ma a világban naponta több mint 200 millió elektronikus levelet küldenek!

Mindig bátor úttörők kísérletei tanítanak bennünket valami jobbra.

„Árulónk a kétség, attól foszt meg,
mit könnyedén elérnénk, ha volna merszünk.”

WILLIAM SHAKESPEARE

Régi és modern gyógymódok

A gyógyászat fejlődése a történelem előtti kultúráktól napjainkig – kulturális örökségünk

Tekintsük át együtt az orvoslás történetét, és nézzük végig, hogyan jutottunk el végül a gyógyítás talán legmodernebb és egyben leghumánusabb módjáig, az orosz információs gyógyászatig.

A korai kultúrák gyógymódjai egy lélekkel felruházott világ-mindenséget feltételeztek, amelyben az ember is a teremtés része volt. Az ókori kultúrák és a természeti népek magától értetődőnek tekintették, hogy mi, emberek, állandó kölcsönhatásban állunk az egész teremtett világgal. Mindennapjaik során éltek a tisztánlátás és a tágabb érzékelés képességével. Papokat és látókat neveztek ki, akik érzékelték a nem anyagi, finom hatásokat, és ezeknek alakulását a nép és az egyén javára fordították. Hogy néhány példát említsünk:

Lemuria: A legenda szerint az ősidőkben létezett Polinéziában vagy az Indiai-óceán keleti medencéjében egy Lemuria (vagy Mu) nevezetű mesés, azóta elsüllyedt kontinens. Ez az elképzelés többek között *Charles Étienne Brasseur de Bourbourg* francia archeológus maja-kutatásaiból és a hopi indiánok feljegyzéseiből ered. A legenda szerint Mu lakói tudatában voltak annak, hogy „a természet összes birodalma” (emberek, állatok, növények, ásványok) egységet alkot. Egységtudatuknál fogva pedig messzemenőig képesek voltak a valóság alakítására. Egy híres amerikai médium, *Jach Pursel*³ számol be látomásaiban erről a civilizációról. Lemuriának volt egy

vénséges vén álmodója, és mindaz, amit ez az álmodó Lemuriáról álmodott, közvetlenül valóra is vált. A lemurok számára a gyógyulás azt jelentette: összhangba kerülni a természet birodalmaival. Az érzelmek gyógyulásának megkülönböztetett figyelmet szenteltek. E kor gyógyítói nemcsak a növények, gyógynövények és szimbólumok hatóerejét illetően rendelkeztek részletes tudással, hanem ismerték a medialitás és a tisztánlátás művészetét is.

Atlantisz: Lemuria után Atlantisz néven is létezett egy magasan fejlett kultúra. Atlantiszról elsőként *Platón* (Kr. e. 428–347) görög filozófus tesz említést. Atlantisz lakói nagy papok és úrkutatók lehettek, akik technikailag jóval megelőzték a korukat. Gyógyászati célokra használt templomaikban a legenda szerint főként szellemi erővel gyógyítottak, többek között drágakövek, különösen gyógyító hegyikristály⁴ használatával. Az évezredek virágzás után Platón szerint Atlantiszt is utolérte a dekadencia időszaka: ahelyett, hogy hatalmas szellemi erejüket az egész bolygó gyógyítására és javára használták volna, az atlantisziak hatalom- és bírvágytól vezérelve agresszív katonai politikájukkal erőszakos terjeszkedésbe kezdtek. Ez vezetett végül birodalmuk hanyatlásához. Platón szerint⁵ „az istenek istene, Zeusz [...] észrevette, hogy egy derék nemzetség ilyen nyomorúságos állapotba jutott, s büntetést akart mérni rájuk, hogy észre térve mértéktartóbbak legyenek” – Atlantisz Krisztus előtt mintegy 9600 esztendővel⁶ tehát egyetlenegy nap és szörnyű éjszaka leforgása alatt a tengerbe merült és nyoma veszett.

Kína: Kínában már évezredekkel ezelőtt felismerték, hogy az egyén csak a nagy egészen belüli kölcsönhatásai révén értelmezhető. Az embert mikrokozmosznak tekintették a makrokozmoszban. Az ember csak akkor egészséges, tanítja a hagyományos kínai orvoslás, ha a női befogadó (jin) és a férfi kiáradó (jang) erő, valamint a belőlük fakadó öt őselem (fa, tűz, föld, fém és víz) egészséges összhangban van egymással.

Egyiptom: Kr. e. 4000-től Kr. e. 330-ig tartott az atlantiszi kultúra utódjának is tartott ókori Egyiptom virágkora. Az ókori egyiptomiak kultúráját és gyógymódjait illetően számos történelmileg elismert műalkotás és feljegyzés maradt ránk. Az egyiptomiak átfogó anatómiai ismeretekkel és a korhoz képest igen fejlett orvostudománnyal rendelkeztek. Az egyiptomi orvoslás atyjának Dzsószer fáraó udvari pap-orvosát, *Imhotepet* tartják. Imhotepet az egyiptomiak és később a görögök a gyógyító Aszklépiosz isten megtestesüléseként tisztelték. Az egyiptomiak az embert tíz különféle aspektusra osztották:⁸ *khat* (fizikális test), *hari* (fizikális szív), *ab* (szellemi szív vagy lelkiismeret), *khabit* (árnyék), *sekhem* (vitáló), *ka* (energiatest), *khu* (szellemi test), *ba* (szellemi csatorna), *sahu* (kozmikus test) és *ren* (név).

Görögország: Míg az ószövetségi népek⁹ azt hitték, hogy a betegség Isten büntetése, addig a görögök ugyanabban a korban már tudománynak tekintették a gyógyítást. Az ókori görögök már tudták, hogy a lelkiállapot hatással van az egészségre. Voltak a gyógyító Aszklépiosz istennek szentelt gyógytemplomaik, Aszklépiosz botja pedig, amely köré egy kígyó tekeredik, az orvosok szimbólumává vált, és máig is a megújulást, az újjászületést és a gyógyulást jelenti – hasonlóan a kígyó ama képességéhez, hogy régi bőrét levedli. Az ókori Görögországban már ismerték a gyógyulás szellemi útját, azon belül is a gerjesztett gyógyító álmokat. Egyiptom és Görögország másik fontos gyógyító személyisége *Hermész Triszmegisztosz*¹⁰ volt. Tanításában felismerhető az orosz információs gyógyászattal való párhuzam: „Amint fent, úgy lent, amint a nagyban, úgy a kicsiben!”.

Róma: Görögország meghódításával a rómaiak nemcsak a görög isteneket, hanem a görög gyógymódokat is átvették és továbbfejlesztették. A legismertebb római orvos a *pergamoni Galénosz*. Ő négy vérmérsékleti típusra osztotta az embereket: szangvinikusra (meghatározó testnedve a vér), flegmatikusra (meghatározó testnedve

a nyálka), melankolikusra (meghatározó testnedve a fekete epe) és kolerikusra (meghatározó testnedve a sárga epe). Testnedvtana a tizenötödik századig tartotta magát a nyugati orvostudományban, mára azonban az ezen alapuló hagyományos kezelési mód tudományosan meghaladottnak és orvostudományi szempontból értéktelennek minősül. Galénosz érdeme viszont, hogy megalkotta az általa *phüszisz*nek nevezett életerő fogalmát. Galénosz egyik alapgondolata, amely egybevág az orosz információs gyógyászat legújabb felfedezéseivel, akár a huszonegyedik században is megfogalmazódhatott volna: az ember mint mikrokozmosz szoros kapcsolatban áll a makrokozmoszsal, a természettel és a világmindenséggel, magyarán az egész teremtett világgal, és azt visszatükrözi. Sajnos Galénosz ebben is hajlott az általánosításra – a megoldást az asztrológiában kereste, ahogyan a perzsáktól és az araboktól tanulta: tanításai szerint például a Nap a szívet, a Mars az izmokat jelképezte, és így tovább. Ha eltekintünk Galénosz asztrológiai kategóriáitól, rátalálhatunk arra az alapgondolatára, amely az orosz információs gyógyászatban is megmutatkozik: hogy tudniillik a gyógyítás egy viszonylagos folyamat, amelynek mindig összhangban kell állnia a világteremtés folyamatával és az egész teremtett világgal.

Kereszténység: A Biblia számos példát felsorol arra, hogy Jézus Krisztus imádsággal, érintéssel vagy pusztá felszólítással bénákat és vakokat gyógyított, sőt holtakat támasztott fel. Ebből nőtte ki magát az évszázadok során az Isten és ember közötti közvetítőként isteni erővel felruházott szentekhez való könyörgés szokása. Évszázadok óta tapasztalják hívő emberek, hogy amikor a szentekhez imádkoznak (például Pankráciusshoz a fejfájás, Valentinhez a köszvény, Peregrinhez a rák meggyógyításáért stb.), öngyógyító erőik megnövekednek, gyógyulásuk pedig fokozottabbá válik. Amit a szentekhez való könyörgésből megtanulhatunk, az az, hogy elmélyült imádsággal

elősegíthető a gyógyulás. Az emberek csak mostanában kezdik megérteni, hogy közvetítő nélkül, összpontosítással vagy imádsággal is sokat tehetnek az egészségükért, ha közvetlenül a Teremtőhöz, illetve a bennük lakozó isteni gyógyerőhöz fordulnak. A kereszténységnek számos olyan (gyakran karizmatikus) ága van, amely ma behatóan foglalkozik a Szentlélek által történő gyógyulás témájával.

A kolostorgyógyászat: Évszázadokon át a kolostorok voltak azok a helyek, ahol az emberek a világ zajától elvonultan a lélek – és a test – gyógyulásának szentelheték magukat. Bizonyos orvosi könyvek kizárólag a kolostorok könyvtáraiban voltak megtalálhatók. Sok szerzetes eléggé képzett volt ahhoz, hogy hazai és külföldi írásokat olvasson, és keresztényi kötelességének tartotta, hogy felebaráti szeretetből betegeket ápoljon. Így aztán az ötödiktől a tizenkettedik századig szinte a kolostorok monopóliuma lett az orvosi ellátás. A legtöbb neves kolostor külön *infirmáriumot* (elkülönített betegszobát) tartott fenn ebből a célból. A kolostorokban azonban rendszerint nem fejlesztették tovább a tudást, hanem csupán a meglévőt ortalmazták és ápolták.

Kivételt jelentett az alól a *bingeni Szent Hildegárd*, aki egy oroszán bátorságával és eltökéltségével küzdött az egyház megkövesedett dogmái ellen, és aprólékos gondossággal teremtett rendet a kolostorgyógyászat gyógyszereinek és kezelési módjainak zűrzavarában. Az újkorban a természetgyógyászat és a vallás Hildegárd által képviselt egységén felülkerekedett a materiális világnézet. Értékes írásait csak a huszadik században fordította le és fogalmazta meg orvosi tanként egy osztrák orvos, *Gottfried Hertzka*, visszaadva ezzel a természetbe és Istenbe vetett, hildegárdi értelemben vett hit fontosságát. Hildegárd azt a fajta emberi bátorságot képviselte, amely függetlenül mások véleményétől, közvetlenül a Teremtő segítőkjeként működik. Hildegárd, akárcsak az orosz információs gyógyászat, abban hitt,

hogyan a tisztánlátás valóságos és használható képesség. Még ha az orosz információs gyógyászat Hildegárd tanításával ellentétben nem gyógynövények, hanem tisztán szellemi technikák alkalmazásáról szól is, Hildegárd példaként szolgál arra, hogy megbízhatunk a saját érzéseinkben. Ez a saját érzéseinkbe vetett bizalom az alapja az orosz információs gyógyításnak is.

A szignatúrában: A tizenhatodik században élt Németországban egy *Philippus Aureolus Theophrastus Bombastus von Hohenheim* nevű férfi, akit később csak *Paracelsus*-nak neveztek. Általa vált ismertté az úgynevezett szignatúrában, amely a természet jellegzetességeit hozta kapcsolatba az ember felépítésével és egészségével, a hasonlóság elvének alapján. Paracelsus például azt feltételezte, hogy a dió jót tesz az agynak, mivel megjelenésében hasonlóságot mutat vele. Azok a következtetések, amelyeket Paracelsus a megfigyeléseiből levont, a rákövetkező évszázadok során részint előremutatónak, részint viszont félrevezetőnek bizonyultak. A szignatúrában köszönhetjük azt az ötletet, hogy a természetben keressük a szervezet gyógyulási folyamatainak megfelelőit. Ez alapozta meg azt a sokkal nagyobb jelentőségű tudományt, amely hamarosan követte.

A homeopátia: Paracelsus után száz évvel *Samuel Hahnemann* (1755–1843) német orvos megalkotott egy terápiás rendszert, amely Paracelsus hasonlóságának továbbfejlesztése – a homeopátiát, amely szerint a hasonló hasonlót gyógyít (*similia similibus curentur*). A betegség tüneteiben Hahnemann nem magát a betegséget vizsgálta, hanem a gyógyreakciót, pontosabban a szervezet kísérletét arra, hogy a mélyebben rejlő tulajdonképpen („szellemi”) betegséget meggyógyítsa. Ezt a folyamatot Hahnemann a gyógyreakcióhoz „hasonlító” szerekek kívánta elősegíteni. A homeopátia megmutatja, hogy nem a materiális anyag az, ami gyógyít, hanem „a szer szelleme”, amelyet golyók vagy hígítással készült cseppek formájában lehet bevenni. Egy